

פריקה וטעינה

מבוא

במקרה שחניתם לצורך פריקה וטעינה צרפו לערעור הוכחות לכך כגון תעודת משלוח מחנות / עסק / באותו איזור. או קבלה וצרפו אותם לערעור. מבוסס על ת"פ 191/14 כבוד השופט- נמרוד אשכול

פריקה וטעינה-10 דקות

עפ"א 80083/06

המדיניות היא,, במקומות המיועדים לפריקה וטעינה, להמתין 10 דקות לרכב פרטי, במקרה שהרכב סגור.

רכב מסחרי סגור –לצלם, ולאחר כ-30 דקות ניתן לתת דוח.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב קבע, כי פקח חניה אינו רשאי לתת דו"ח לנהג שעצר את רכבו, במקום המותר לפריקה וטעינה, בטרם חלפו 10 דקות שבהן הנהג לא שב לרכב.

"כדי לתת דו"ח על חניה אסורה במקום שמותר לחנות בו לצורך פריקה וטעינה", קבעה השופטת ד"ר מיכל אגמון-גונן, "יש להמתין לפחות 10 דקות, כדי לבחון האם הנהג חוזר, ואז לשאול אותו לאיזה צורך החנה את הרכב. אז, אם יטען שעסק בפריקה וטעינה, ניתן לשאול לאן או מאין הביא את הסחורה, ולבדוק זאת בו במקום".

השופטת קיבלה ערעור של דוד גואטה.

שב-2003 קיבל דו"ח בגין חניה בשטח כיכר דיזנגוף, שלטענת העירייה נחשבת ל"מדרכה". הוא הורשע בבית המשפט לעניינים מקומיים ובערעורו טען שחנה ליד מלון "סנטר" במקום שאינו נחשב למדרכה ובכל מקרה חנה לצורך פריקה וטעינה, המותרת במקום, לזמן קצר ביותר. נקבע כי קיים ספק אם המקום בו חנה גואטה נחשב ל"מדרכה", ומאחר שהמחוקק העירוני בחר שלא להגדיר מהי "מדרכה", הרי ש"במקרים בהם יש ספק אם מדובר במדרכה, על הספק לפעול לטובת הנאשם".

סיבה נוספת לקבלת הערעור ולזיכוי של גואטה היתה שהוא עסק בפריקת סחורה מותרת. "סביר להניח כי אם הפקחית היתה רואה את המערער פורק בפועל סחורה ממכוניתו, לא היתה רושמת לו דו"ח", ציינה השופטת. "אולם, כאשר הפריקה היא למקום מרוחק ולו במעט, הרי שסביר כי בעל רכב הפורק ממנו או אמור להעמיס עליו סחורה, יחנה, ייקח את הסחורה, או יסור למקום ממנו עליו להעמיס סחורה ואז יחזור לרכבו. בפרק זמן זה, שאמור לארוך לא יותר ממספר דקות, הרכב חונה ולא ניכרים בו 'סימני פריקה וטעינה'".

לכן, קבעה השופטת, כי רישום דו"ח מבלי להמתין לפחות 10 דקות, מרוקן למעשה מתוכן את ההיתר לחנות לצורך פריקה וטעינה".

לחצן-תמרור הנתון לפרשנות בלי תמרור

להביא תמונות התומכות בטענתך ולהביא כתקדים את הפסק דין
הרשום מטה

ח"נ-65567-05-16

מדינת ישראל נ' רוטמן שמחה

השופטת: סיגל אלבו

נפסק לזיכוי הנאשם מעבירה שעניינה חניה במקום אסור

מדובר במקום בו הוצב תמרור הנתון לפרשנויות שונות, וההוראה העולה ממנו, אינה חד משמעית, או מותירה ספק בעניין האיסור עליו מורה התמרור, והספק פועל לטובת הנאשם.

כאשר מוצב לבדו תמרור 439 המגביל פריקה וטעינה,, לשעות מסוימות של היום, ניתן להבין כי המקום מותר בחניה משך כל שעות היום,

והתמרור נועד להגביל את איסור הפריקה לשעות מסוימות אלו, שרק בשעות אלו תהיה מותרת פריקה וטעינה ,

אך חניה רגילה למשך כל היום מותרת ,

לשון התמרור מותרת פריקה וטעינה בין השעות

10:00-08:00 וניתן לפרשו בשני אופנים

1.בין השעות האלו המקום מותר בפ"ו בלבד אך אסור בחניה

2.שהמילה בלבד מתייחסת רק לפ"ו כך שהאיסור הקבוע בתמרור הוא שפ"ו מותרת בין השעות 8-10 אך המקום מותר לחניה משך כל שעות היממה

עוד הנאשם טען כי התמרור הוצב בניגוד להנחיות להצבת תמרורים שכן הוצב ללא תמרור הקובע בצידו איסור חניה.אלא הוצג רק תמרור מסר

ועל כן נפסק לזיכוי

לחצן-תמרור ומתחתיו תמרור מסר

אם יש תמרור האוסר על חניה ומתחתיו תמרור שרשום,,,

"לרכב מעל 4 טון פרט לפריקה וטעינה משעה 8:00 עד 9:00"

ניתן להגיש ערעור, ואז אפשר לומר, שניתן להבין שהתמרור העליון שאוסר את החנייה מדבר רק על רכבים כבדים מעל 4 טון, וזה לא ברור ונתון לפרשנות, דבר שלא יכול לקרות במקרה של תמרור האמור להראות לנהגים איך להתנהג בכביש וזה השפה של הנהגים בכביש, אי לכך ובהתאם לזאת הדבר מהווה עילה לביטול

לחצן-תמרור יחידי ,,, פרט לפריקה וטעינה,

במקרה שיש רק תמרור מסר יחידי, הרשום בו פרט לפריקה וטעינה, ללא תמרור איסור מעליו, אז אין משמעות לכך שהמקום אסור לחניה ומותר רק לצורך פריקה וטעינה .

מבוסס על כבוד השופט דניאל מרדכי דמביץ

ח"נ 64276-07-17 מדינת ישראל נ' ניקאין

לשון השופט –

אין משמעות לתמרור 439 המוצב בפני עצמו ובו כתוב "פרט לטעינה ופריקה" אלא כצמוד לתמרור העליון-תמרור איסור עצירה מספר 433.

לחצן-מדרכה צבועה בכחול לבן + תמרור פריקה וטעינה

ח"נ 35663-08-20 מדינת ישראל נ' שם ציון

כבוד השופט בנימין הירשל דורון

נפסק לזיכוי

אין מחלוקת עובדתית שהנאשם חנה במקום שבו על שפת המדרכה ישנו סימון הנושא צבע כחול לבן. הצבת תמרור 433 על מקטע מדרכה הנושא סימונים כחול לבן יוצר מצב מבלבל למשתמש בדרך. במקרה זה עולה שהסימון **כחול לבן פרוס לאורך כל המדרכה**,

חובת העירייה היא להציב **תמרור ברור**. העירייה יכולה בשלב הצבת התמרור לצבוע את שפת המדרכה באפור. אך דומה שהעירייה עשתה לעצמה חיים קלים בכך שנמנעה מכך. דומה, על פי התמונות שהוגשו, שהעירייה ניסתה לטשטש את צבעי הכחול והלבן משפת המדרכה. אך דומה שמאמציה לא נשאו פרי כי הסימון נותר ברור ומזמין לנהגים המחפשים חנייה.

נזכור שאנו עוסקים בעבירה המסווגת כעבירת אחריות קפידה, שאינה דורשת מחשבה פלילית. ולעניין החובה להקפיד על התקיימות היסודות העובדתיים נקבע בפסיקה:

"אולם בד בבד, ומשום ההחמרה עם הנאשם באשר ליסוד הנפשי, יקפיד בית המשפט הקפדה מלאה על קיום היסודות העובדתיים הנדרשים בעבירה ויבחן כראוי, אם אמנם התקיימו יסודות אלה. למותר להוסיף, כי כאשר מתעורר ספק בדבר קיומו של יסוד עובדתי זה או אחר הנדרש בעבירה, די בכך כדי להנות ממנו את הנאשם"

ר"ע 213-83 יצחק אסולין נ מדינת ישראל